

3) Vilpillinen toiminta tai ilmeinen laiminlyönti, johon ovat syyllistyneet henkilöt, joihin passituksesta vastaava on turvautunut täyttääkseen velvollisuutensa yhteisön ulkoisessa passitusmenettelyssä, ei sellaisenaan sulje pois sitä, että passituksesta vastaavalle palautetaan tullit, jotka johtuvat kyseiseen menettelyyn asetettujen tavaroitten siirtämisestä pois tullivalvonnasta, edellyttäen, että passituksesta vastaavan syyksi ei voida lukea minkäänlaista vilpillistä toimintaa tai ilmeistä laiminlyöntiä.

(¹) EYVL C 245, 1.9.2001.

velvoitteitaan, kun se on soveltanut 21 päivänä joulukuuta 1992 annetun Mineralölsteuergesetzin (kivennäisöljyjen verottamisesta annettu laki) 4 §:n 1 momentin 2 kohdan b alakohtaa, koska kyseinen jäsenvaltio ei ole asettanut valmisteveron alaisiksi kaikkia lämmityspolttoaineena käytettäviksi tarkoitettuja kivennäisöljyjä.

2) Saksan liittotasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EYVL C 245, 1.9.2001.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

29 päivänä huhtikuuta 2004

asiassa C-240/01, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Saksan liittotasavalta (¹)

(Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Kivennäisöljyjen valmisteverot — Direktiivi 92/81/ETY — Lämmityspolttoaineena käytettävät kivennäisöljyt)

(2004/C 118/19)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-240/01, Euroopan yhteisöjen komissio, (asiamiehinnään E. Traversa ja K. Gross), prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Saksan liittotasavalta, asiamiehinnään (W.-D. Plessing ja M. Lumma), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Saksan liittotasavalta ei ole noudattanut kivennäisöljyjen valmisteverojen rakenteiden yhdenmukaistamisesta 19 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/81/ETY (EYVL L 316, s. 12), sellaisena kuin se on muutettuna 22.12.1994 annetulla neuvoston direktiivillä 94/74/EY (EYVL L 365, s. 46), 2 artiklan 2 kohdan mukaisia velvoitteitaan, kun se on soveltanut 21 päivänä joulukuuta 1992 annetun Mineralölsteuergesetzin (kivennäisöljyjen verottamisesta annettu laki) (BGBI. I, s. 2185, ber. 1993 I, s. 169) 4 §:n 1 momentin 2 kohdan b alakohtaa, koska kyseinen jäsenvaltio ei ole asettanut valmisteveron alaisiksi kaikkia lämmityspolttoaineena käytettäviksi tarkoitettuja kivennäisöljyjä, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: V. Skouris (esittelevä tuomari), joka hoitaa kuudennen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä tuomarit J. N. Cunha Rodrigues, J.-P. Puissochet, R. Schintgen ja F. Macken, julkisasiamies: L. A. Geelhoed, kirjaaja: johtava hallintovirkamies M.-F. Contet, on antanut 29.4.2004 tuomion, jonka tuomiolauselmalla on seuraava:

1) Saksan liittotasavalta ei ole noudattanut kivennäisöljyjen valmisteverojen rakenteiden yhdenmukaistamisesta 19 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/81/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 22.12.1994 annetulla neuvoston direktiivillä 94/74/EY, 2 artiklan 2 kohdan ensimmäisen virkkeen mukaisia

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

29 päivänä huhtikuuta 2004

asiassa C-308/01 (VAT and Duties Tribunalin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), GIL Insurance Ltd vastaan Commissioners of Customs & Excise (¹)

(Kuudes arvonlisäverodirektiivi — Vakuutusmaksuvero — Tiettyihin vakuutus sopimuksiin sovellettava korkeampi verokanta — Kodinkoneiden vuokraukseen tai myyntiin liittyvä vakuutus — Valtiontuet)

(2004/C 118/20)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-308/01, jonka jonka VAT and Duties Tribunal, London (Yhdistynyt kuningaskunta), on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevissa asioissa GIL Insurance Ltd, UK Consumer Electronics Ltd, Consumer Electronics Insurance Co. Ltd, Direct Vision Rentals Ltd, Homecare Insurance Ltd ja Pinnacle Insurance plc vastaan Commissioners of Customs & Excise ennakkoratkaisun yhtäältä jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste — 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY (EYVL L 145, s. 1) ja toisaalta EY 87 ja EY 88 artiklan tulkinna, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: tuomarit C. W. A. Timmermans, joka hoitaa viidennen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, A. Rosas (esittelevä tuomari) ja S. von Bahr, julkisasiamies: L. A. Geelhoed, kirjaaja: johtava hallintovirkamies M. Múgica Arzamendi, on antanut 29.4.2004 tuomion, jonka tuomiolauselmalla on seuraava:

1) Pääasioissa kyseessä olevan kaltainen vakuutusmaksuvero on jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste — 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY 33 artiklan mukainen.

2) Kuudennen direktiivin 77/388 13 artiklan B kohdan a alakohta, jonka mukaan vakuutus toiminnat on vapautettava arvonlisäverosta, ei estä pääasioissa kyseessä olevan kaltaisen vakuutusmaksuveron osalta sitä, että käyttöön otetaan yleisen arvonlisäverokannan suuruinen erityisverokanta, kun kyseinen vero on kuudennen direktiivin 77/388 33 artiklan mukainen, joten ennen kyseisen verokannan käyttöönottoa ei tarvitse noudattaa saman direktiivin 27 artiklassa säädettyä menettelyä, jonka mukaan jäsenvaltion, joka haluaa ottaa käyttöön kyseisestä direktiivistä poikkeavia erityistoimenpiteitä, on ennakkoon pyydettävä siihen lupaa Euroopan unionin neuvostolta.

(¹) EYVL C 303, 27.10.2001.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

29 päivänä huhtikuuta 2004

asiassa C-338/01, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Euroopan unionin neuvosto (¹)

(Direktiivi 2001/44/EY — Oikeudellisen perustan valinta)

(2004/C 118/21)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-338/01, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään R. Lyal), prosessiosoite Luxemburgissa, jota tukee Euroopan parlamentti (asiamiehinnään R. Passos ja A. Baas), prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Euroopan unionin neuvosto (asiamiehinnään M. Sims-Robertson ja F. Florindo Gijón), jota tukevat Irlanti (asiamiehenään D. O'Hagan, avustajanaan E. Fitzsimons, SC, K. Maguire ja D. Moloney, BL), prosessiosoite Luxemburgissa, Luxemburgin suurherttuakunta (asiamiehenään J. Faltz), Portugalin tasavalta (asiamiehinnään L. Fernandes, V. Guimarães ja Á. Seça Neves), prosessiosoite Luxemburgissa, ja Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (asiamiehenään J. E. Collins, avustajanaan D. Wyatt, QC), prosessiosoite Luxemburgissa, jossa kantaja vaatii toisaalta keskinäisestä avunannosta Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston rahoitusjärjestelmään kuuluvista toimista johtuvien saatavien sekä maatalousmaksujen ja tullien perinnässä sekä arvonlisäverosta ja tietyistä valmisteveroista annetun direktiivin 76/308/ETY muuttamisesta 15 päivänä kesäkuuta 2001 annetun neuvoston direktiivin 2001/44/EY (EYVL L 175, s. 17) kumoamista ja toisaalta tämän direktiivin oikeusvaikutusten voimassapitämistä siihen asti, kunnes asianmukaisen oikeudellisen perustan nojalla annettu direktiivi tulee voimaan, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: C. Gulmann, joka hoitaa kuudennen jaoston

puheenjohtajan tehtäviä, sekä tuomarit J. N. Cunha Rodrigues, J.-P. Puissechet, R. Schintgen (esittelevä tuomari) ja F. Macken, julkisasiamies: S. Alber, kirjaaja: R. Grass, on antanut 29.4.2004 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1) Kanne hylätään.

2) Euroopan yhteisöjen komissio veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

3) Irlanti, Luxemburgin suurherttuakunta, Portugalin tasavalta, Ison Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta sekä Euroopan parlamentti vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EYVL C 303, 27.10.2001.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

29 päivänä huhtikuuta 2004

asiassa C-341/01 (Landesgericht Korneuburgin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Plato Plastik Robert Frank GmbH vastaan Caropack Handelsgesellschaft mbH (¹)

(Direktiivi 94/62/EY — Pakkaukset ja pakkausjätteet — Muoviset kantokassit — Käytettyjen pakkausten ja pakkausjätteiden keräämistä ja hyödyntämistä koskeva kansallinen lainsäädäntö — Käytettyjen pakkausten ja pakkausjätteiden keruu ja hyödyntäminen — Velvollisuus käyttää valtuutettua yritystä tai järjestää keruujärjestelmä — Tutkittavaksi ottaminen)

(2004/C 118/22)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-341/01, jonka Landesgericht Korneuburg (Itävalta) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Plato Plastik Robert Frank GmbH vastaan Caropack Handelsgesellschaft mbH, ennakkoratkaisun pakkauksista ja pakkausjätteistä 20 päivänä joulukuuta 1994 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 94/62/EY (EYVL L 365, s. 10) 3 artiklan 1 kohdan ja muiden yhteisön säännösten tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: viidennen jaoston puheenjohtajan tehtäviä hoitava C. W. A. Timmermans sekä tuomarit A. Rosas (esittelevä tuomari) ja S. von Bahr, julkisasiamies: P. Léger, kirjaaja: johtava hallintovirkamies M. Múgica Arzamendi, on antanut 29.4.2004 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava: